

HUYNH TRƯỞNG NGƯỜI LÀM CÔNG TÁC GIÁO DỤC

Đạo Phật là con đường dẫn đến giác ngộ, giải thoát. Cái nhìn tuệ giác của đạo Phật, khai thị vô minh, mở mắt tri kiến, tỉnh thức, nhận chân được cuộc sống vị tha thực tại. Năng lực tuệ giác như ánh trăng tỏa sáng đêm đen, tưới tẩm từng hạt sương long lanh, làm thấm đẫm mát rượi lên muôn ngàn hoa lá, tươi đẹp hương sắc trinh nguyên, nâng phẩm cách vị tha toàn thiện.

Nhân bản là một thế giới quan luân lý giá trị nhân văn, bao dung tự chủ cộng sinh, tự tin vững vàng – mạnh mẽ – sáng tạo. Mạnh dạn nhìn thẳng vào sự thật duyên sinh giả hợp, bác bỏ hệ thuộc siêu nhiên, chối từ ngoại giới mơ hồ, lý thuyết vong bản vô tướng. Tập trung nâng cao đặc tính bản chất tìm tòi, khẩn khát tình người, tôn trọng phẩm giá –

*nhân chủ - tự do con người, trung hòa - ánh sáng
đạo đức tương hợp, để phụng sự công ích dân sinh.*

*Đạo Phật luôn luôn đồng hành cùng xã hội. Xã hội
muốn phát triển, phải có con người tiến triển. Để
tịnh hóa xã hội, thì đối tượng chuyển hóa phải là
con người. Giáo dục để hướng tới tiêu chuẩn tối
ưu, hình thành nhân cách. Hướng thiện đạo đức
không phải là dễ, muốn được vậy, nền giáo dục
không còn khép kín mang tính kinh viện mù quáng -
không thực tại, mà phải đầy đủ tố chất nhân bản tự
giác vượt trội, nuôi dưỡng sức sống tự chủ, giữ gìn
khí tiết, nẩy mầm vị tha, vươn tới nhân văn cộng
động, vận hành - thúc đẩy xã hội thăng hoa vươn
lên – hiện đại hóa kiến thức – phát triển tuệ giác
siêu việt.*

*Đứng trước nỗi bế tắc của toàn xã hội, sự hiện
diện của GDPT không thể thiếu, không thể tách rời
xã hội. Trong quá trình hình thành và phát triển,
GDPT luôn luôn thao thức – tâm huyết, quyết định
dấn thân. Với sứ mệnh thiêng liêng, đi tìm hướng*

sống đích thực. GDPT mở rộng vòng tay, trải lòng bát ngát, đem đạo vào đời, hướng đến tri thức, lấy sự nghiệp giáo dục hướng thiện tha nhân “Duy tuệ thị nghiệp”.

Mục đích của GDPT, là nền tảng giáo dục đạo đức tâm linh, là cả một phạm trù luân lý, mang tính ý thức vật lý, đạt tới nhân tính đại ngã.

Người làm công tác giáo dục GDPT, trí năng thiên tư luôn luôn tỉnh thức, đối diện với hiện hữu, thấy được hiện sinh, thâm nhập tinh hoa, hóa thân tiến sâu vào ngọn cảm tác sáng tạo dạt dào. Sống thật chính mình, bừng tỉnh chân tánh, đạt đến một luân lý tự tại vô ngã hoàn toàn. Là một tặng phẩm kỳ diệu đích thực, có khả năng chuyển hóa, lắng đọng – khơi trong dòng đời.

Với tầm nhìn chiến lược, vai trò tri thức của người Huỳnh trưởng Phật tử trong thời hiện đại, nhà giáo dục kỳ vĩ, như khoác lên mình mảnh chiến y, với thanh tuế kiếm trên tay, sẵn sàng đối mặt với thực tại cam go, để thành toàn sứ mệnh cao cả, là chia

sẻ - là hướng thiện tuổi trẻ, thâm thấu giáo lý giác ngộ, hành hoạt chân lý đạo đức chánh kiến, phụng sự chánh pháp, tịnh độ nhân gian.

Lắm lúc người Huỳnh trưởng vô tâm vong ngã, tự đánh rơi chính mình, lạc lõng giữa đại ngã mênh mông. Cái ngã ái vị kỷ hèn mọn đã bốc men lên cao chênh choáng, quên nhìn lại chính mình là ai, đang đứng ở đâu và phải làm gì ?...

Thân phận con người thì quá lau sậy mong manh, nếu không biết hy sinh cái tôi hèn mọn, không vì tập thể, thì chỉ là con người bỏ đi. Nếu không tỉnh tại, tự khấn định chính mình, thì hạt cát bé bỏng dễ dàng bị cuốn đi - vùi dập chìm ngấm tan tác. Cứ ngỡ rằng cái kiến thức cạn cợt non nớt nhỏ bé hiện có đủ sức đo đời, chống chọi với thời gian khắc nghiệt. Nhưng thời gian thì không dừng lại, mỗi bước dần đến, thì phía trước cứ mãi trải rộng ra, trong khi tự thân thì cứ mãi vo tròn khép kín, ẩn mình sau lớp rêu phong ủ mốc, sơ cứng vô hồn, ứng dụng theo bản năng được chăng hay chớ.

Sứ mệnh của GDPT thì quá to lớn, để đáp ứng được mục đích trọng đại của tổ chức, người Huynh trưởng phải ý thức trách nhiệm của mình trước tiên đồ. Muốn được vậy, người Huynh trưởng phải thực tế nỗ lực, tinh tấn thực tập tu học, ngõ hầu đáp thỏa xứng đáng mà tổ chức tin tưởng trao phó:

Huynh trưởng thực tập Tam Học:

- *Người Huynh trưởng phát nguyện giữ đúng giới đã thọ: Nhờ giữ giới tránh được các nghiệp xấu ác, nâng cao phẩm cách.*
- *Người Huynh trưởng tự chọn cho mình một pháp môn thực tập: Tập trung chú tâm vào tu tập, phát sinh định tâm, tỉnh giác trong mọi hành động.*
- *Thực tập lắng sâu thiền định: Trí tuệ được phát triển, tâm bát nhã rộng khai, ngộ được sự thật cao nhất.*

Huynh trưởng thực tập Tam Học, dễ dàng bước vào cánh cửa giải thoát.

Huynh trưởng thực tập chữ Nhân:

Nhân trong đạo phật là an nhân. Người Huynh trưởng GĐPT ứng dụng chữ nhân, không phải là nhân nhục, nhu nhược ươn hèn luôn cúi - hạ thấp phẩm giá, không phải là cam chịu thụ động - đè nén - ức chế, mà là tự chủ - an nhiên - tĩnh tại. Dùng tình thương để cảm hóa cái ác, đó là bi trong nhân. An nhiên trước nghịch cảnh, đó là dũng trong nhân. Giải phóng tâm thức nhân gian ra khỏi vòng điên đảo vô minh và thù hận, đó là tuệ trong nhân.

Nhân thức hiện tượng nhị nguyên mà có uế có trược, có tịnh và bất tịnh. Bởi ý niệm sai biệt, cắt xén thực tại thành những mảnh vụn rời rạc chỉ nhằm phục vụ cho dục lạc đam mê vị kỷ. Đứng trên hiện tượng còn vương mắc vọng niệm nhiễm trược không tưởng, không có lý do tồn tại mà diễn bày Phật pháp, là phản tác dụng giáo dục, chỉ dẫn đến thế gian pháp, mơ nằm trong mơ. Trong dục vọng vẫn còn có ươn mềm trí tuệ, nếu sự ham muốn

được hưởng đến từ bi vị tha, thì dục vọng được chuyển hóa thành hạnh phúc an lạc hoàn toàn.

Huynh trưởng GDPT thực tập tu học Phật pháp đứng trên lập trường chánh niệm bất tư nghi, vượt lên trên nhị nguyên, mới cảm nhận được sự thật chuyển biến từ sâu thẳm. Hương vị giải thoát được toát lên, chỉ có người khát nước, khi hớp từng ngụm trà sen, mới thấm thấu, thấm đậm được hương vị mát dịu đậm đà của nước, hạnh phúc thật sự thật bình dị nhẹ nhàng thanh thoát.

Từ tục đế tinh thức, thể nhập bản chất như thật sinh diệt, trên dưới, thấp cao của thế giới khái niệm hữu hạn khách quan. Người Huynh trưởng nhanh chóng đạt đến chân đế bất nhị bình đẳng nhất quán kỳ diệu toàn triệt “Tâm tịnh thế giới tịnh”.

Phan Văn Huy Tâm